Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Nocte. xxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

ſicut puluerē terre. Lec. iij.
Si qˢ poteſt hoim̄ nūerare
puluerē terre: ſemē q̄z tuum
nūerare poterit. Surge ḡ et
ꝑambula terrā in lōgitudīe
⁊ in latitudīe ſua: qꝛ tibi da/
turus ſum eā. Mouens igit̄
tabernaculū ſuū abꝛā venit
et habitauit iuxta cōuallem
mābꝛe: q̄ eſt in hebꝛon. Edi
ficauitq̄z ibi altare dn̄o. T.

Gen̄. 14. Nocte. xxix. Le. i.

FActū eſt aūt in illo tp̄e
vt amraphel rex ſenna
ar: ⁊ arioth rex ponti: et cho/
doꝛlaomoꝛ rex elamitarū et
thadal rex gentiū: inirēt bel/
lum ꝯ baſa regem ſodomo/
rū ⁊ ꝯtra berſa regē gomoꝛ/
re ⁊ ꝯ ſennaar regē adame.
⁊ ꝯ ſemeber regē ſeboym: cō
traq̄z regē bale ipa eſt ſegoꝛ
Oēs hi cōuenerunt in vallē
ſilueſtrē que nūc eſt mare ſa
lis. Duodecim em̄ annis ſer
uierāt chodoꝛlaomoꝛ. ⁊ ter/
ciodecimo anno receſſerunt
ab eo. Tu autē. Lectio. ij.

Igit̄ quartodecīo anno ve/
nit chodoꝛlaomoꝛ ⁊ reges q̄
erāt cū eo: ⁊ ꝑcuſſerūt rapha
ym in aſtaroth ⁊ carnaim ⁊
zuzim cū eis: ⁊ emim in ſau
he cariathaim et choꝛreos i
montib᷒ ſeyr vſq̄z ad campe
ſtria pharan q̄ eſt in ſolitudi
ne. Reuerſiq̄z ſūt ⁊ venerūt
vſq̄z ad fontē maſphat. ipa
eſt cades: ⁊ ꝑcuſſerūt oēm re
gionē amalechitaꝝ et amoꝛ
reoꝝ q̄ habitabāt in aſaſon
thamar. Tu aūt. Lcō. iij.

Egreſſi ſunt rex ſodomo/
rū ⁊ rex gomoꝛre rexq̄z ada
me ⁊ rex ſeboim: necnō ⁊ rex
bale q̄ eſt ſegoꝛ: et direxerūt
aciē contra eos in valle ſilue
ſtri: ſcȝ aduerſus chodoꝛlao
moꝛ regem elamitaꝝ et tha
dal regē gentiū ⁊ amraphel
regē ſennaar ⁊ arioth regem
pōti: q̄tuoꝛ reges aduerſus
quinq̄z Uallis aūt ſilueſtris
habebat puteos multos bi
tuminis. Tu. Nocte. xxx.

ITaq̄z rex ſo Lectō. i.
domoꝝ ⁊ rex gomoꝛre
terga verterūt ceciderūtq̄z
ibi: ⁊ q̄ remāſerāt fugerūt ad
montē. Tulerūt aūt omnez
ſubſtantiā ſodomoꝝ et go/
moꝛreoꝝ et vniuerſa q̄ ad ci
bum ꝑtinent: ⁊ abierūt: nec
non ⁊ loth et ſubſtantiā ei᷒
filium fratris abꝛam q̄ habi
tabat in ſodomis. T. Le. ij.

Et ecce vnus qui euaſerat
nūciauit abꝛā hebꝛeo q̄ ha/

bitabat in cōualle mambre
amorrei fratris eſchol ⁊ fra-
tris aner. Hi em̄ pepegerāt
fedus cū abram. Qd cū au-
diſſet abrā captū videlicet
loth fratrē ſuū: nūerauit ex-
peditos vernacl'os ſuos tre-
centos decē ⁊ octo: ⁊ pſecut⁹
ē eos vſq̄ ad dan. T. L. iij.
Et diuiſis ſocijs irruit ſup
eos nocte. Percuſſitq̄ eos
⁊ pſecut⁹ eſt vſq̄ hoba ⁊ phe
nicen: q̄ eſt ad leuā damaſci
Reduxitq̄ oēm ſubſtantiā
⁊ loth fratrē ſuū cū ſubſtan-
tia illius: m̄lieres q̄z ⁊ popu
lum. Tu. Nocte. xxxj. L. j.
Egreſſus eſt aūt rex ſo-
domorū in occurſū ei⁹
poſtq̄ reuerſus ē a cede cho
dorlaomor et regū qui cū eo
erant in valle ſabe q̄ eſt val-
lis regis. At vero melchiſe-
dech rex ſalem pferēs panē
⁊ vinū: erat em̄ ſacerdos dei
altiſſimi: bn̄dixit ei ⁊ ait Be
nedict⁹ abrā de excelſo q̄ cre
auit celū ⁊ terrā: ⁊ bn̄dictus
deus excelſus q̄ ptegēte ho-
ſtes in manib⁹ tuis ſunt. Et
dedit ei decimas ex oib⁹. T.
Dixit aūt rex ſo Lectio. ij
domorū ad abram. Da mi-
hi animas: cetera tolle tibi.
Qui reſpondit ei. Leuo ma
num meā ad dn̄m deum ex
celſum poſſeſſorem celi ⁊ ter
re q̄ a filo ſubtegminis vſq̄
ad corrigiā calige nō accipi-
am ex omnib⁹ que tua ſunt:
ne dicas. ego ditaui abrā ex-
ceptis his que comederūt iu
uenes ⁊ partib⁹ virorū q̄ ve-
nerunt mecū. aner: eſchol et
mambre. Iſti accipient par
tes ſuas. Tu autem domi.
Lcō. iij. Geneſis. xv. capitu.
His ita tranſactis fact⁹ eſt
ſermo dn̄i ad abrā p viſiōē
dicens. Noli timere abram
Ego ptector tuus: ⁊ merces
tua magna nimis. Dixitq̄
abram. Domine deus quid
dabis mihi. Ego vadā ab-
ſq̄ liberis: et filius pcuratoris
domus mee iſte damaſc⁹ eli
ezer. Addiditq̄ abrā. Mi
hi autem nō dediſti ſemē: et
ecce vernaculus me⁹ heres
meus erit. Statimq̄ ſermo
dn̄i factus eſt ad eum dicēs.
Non erit hic heres tu⁹: ſed
qui egredietur de vtero tuo
ipm̄ habebis heredē. Edu-
xitq̄ eū foras: ⁊ ait illi. Su-
ſpice celum: et nūera ſtellas
ſi potes. Et dixit ei. Sic erit
ſemen tuum. Tu autē dn̄e.